

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

‘Ο Γιάνης κι’ ο Μάρης
μιλούνε κι’ άπορείς.

Μ.— Καλώς σόμπηκε τὸ λοιπὸν κι’ ὁ Μάρης πώκαρτέριες.
Έρριζανε τὰ κούτσουρα κι’ ἀνθίσανε κι’ ἡ βέργες,
ἡ πλάσις ἀναγύλλεται
κι’ ἡ φύσις περιβάλλεται
τῇ νυμφικῇ στολῇ τῇ
καὶ θριαμβεῖ τ’ ἄλλογο τοῦ Γιάννη τοῦ Μπελίτσι.

Κυρίες μὲ τὰ στράσινα
χορεύουν μὲς τὰ πράσινα
χορτάρια τοῦ λειμῶνος·
σφριγᾷ ὁ μῆνας ὁ γλυκὺς,
σφριγᾷ καὶ τῆς Γεωργικῆς
πεφημισμένος ὄνος
καὶ ἐξηγεῖ τὰ κατ’ αὐτὰς συμβαίνοντα τοῖς ὄνοις,
ὁ σεβαστὸς διδάσκαλος ὁ κύριος Παγώνης.

Μὴν θελκτικῶν εὐωδιῶν,
συναγεμνὸς τῶν ῥόδων,
καὶ γάμοι ἄνευ ἀδειῶν
παντοίων τετραπόδων,
κι’ ἔντομα, Γιάννη, κι’ ἔρπετα
κατηγορίας πάσης,
τώρα πληθύνονται κι’ αὐτὰ
ὡς ἄμιος τῆς θαλάσσης.

‘Ορίμους τώρα καὶ νωπούς,
τρελλῆς νεότητος καρπούς
οἱ εὐτυχεῖς θερίζουν,
κι’ οἱ γέροντες ἀδημονοῦν
μὲ τὰ νεφρὰ ποὺ τοὺς πονοῦν
καὶ Μάρη δὲν γνωρίζουν.

Γλυκεῖα τῶν πτηνῶν ὠδή
καὶ ἀηδόνων μέλος·
λαλοῦν πουλάκια στὸ κλαδί
λαλεῖ κι’ ὁ Βενιζέλος

καὶ λέγει ὁ ἐθνοσωτὴρ, τοὺς βουλευτὰς προσμένοντας·
δὲν εἶν’ ὁ βίος Μάιος μὲ Κρήτας ἐπιμένοντας!

‘Ο Μάιος ἀνθοστεφής
καὶ γελαστὸς προβαίνει
κι’ ὁ Βενιζέλος κατηγορεῖ
τοὺς βουλευτὰς προσμένει

ποῦ ν’ ἀποφύγῃ δὲν μπορεῖ τὸν ἐρχομὸ τους τώρα
καὶ γόρρευε τὴ Μάιος ἐπαπειλεῖ τὴ χώρα.

Δρέψατε πάλιν βουλευταὶ, τῶν φώτων καὶ τῆς γνώσεως,
εἰς παραδείσους τῶν ῥωμῶν ναρκίσσους ἀνορθώσεως
καὶ τὸ Δευτέρη στέψατε ὅστις ὡς ἄνθος κλίνει
καὶ τᾶχει χάσει κατ’ αὐτὰς
ποῦ μὲ τοὺς Κρήτας βουλευτὰς
δὲν ἔσσει τί νὰ γίνῃ.

Γ.— Μωρ’ εἶδες τί ἀπάντεχη πρωτομαγιά κι’ ἐτούτη!
Τορπύλες τὰ λουλούδια τῆς καὶ τ’ ἄνθη τῆς μαρούτη!
Μάρης π’ ἀντὶ νὰ χαίρωνται
κοπέλες καὶ χηράδες,
Δυνάμεις περιφέρονται
σὰν ἄγριες φοράδες.
Δυνάμεις πώξικίνησαν καὶ πᾶνε μία, μία,
νὰ πέσουνε στὴ γλωρσιὰ καὶ στὴν ἀδυναμία!

Μ.— Εἰς ἀναφλέξεις τορπυλῶν
καὶ εἰς ὀρίζοντα θολὸν
πυρκαϊῶν μεγάλων,
ἀνέτειλεν ὁ Μάιος ἀνθοστεφής καὶ ψάλλον
τὴν στάσιν μας τὴν ἄσπογον ἀπέναντι τῶν φίλων,
ποῦ μ’ ἄλλους τᾶχουνε κακὰ
κι’ εἰς χώματα ἑλληνικὰ
εἰσέρχονται κι’ ἀπλώνονται μὲ πρόγραμμα ποικίλον.

Ματοῦ δροσὶς ἀρχινᾷ,
ἰδοὺ καὶ ἄνθη καὶ πτηνὰ
καὶ μάραθα θανμάσια,
ἰδοὺ καὶ τὰ μεγάλα μας ἑαρινὰ γυμνάσια·
καὶ δὲν εἰξέρω τὸ γιατί
τραβοῦν οἱ στόλοι κι’ οἱ στρατοὶ
νὰ ξαναγυμναστοῦνε,
ἀφοῦ δὲν θὰ μπορέσουνε ποτὲ νὰ κουνιστοῦνε!

‘Ημέραι ἀνορθωτικαί,
ποῦναι πρὸς ὅλους φιλικαί
τοῦ κράτους μας αἱ σχέσεις.
Μὲ διαθέσεις φιλικὰς
μᾶς κάνουν συντηρητικὰς
τῶν Νήσων κατασχέσεις·
κι’ ἂν δίπλα μας ἀπλώνεται ὁ φίλος σὰν χταπόδι,
πάντα τὰ ἰδεώδη μας θὰ μένουν ἰδεώδη!

Γνωστοὶ τυγγάνουσι παντοῦ
οἱ ἐθνικοὶ μας πόθοι,
ὁ δὲ στρατὸς μὲ τὸν ‘Εντοῦ
πολὺ ἐβελτιώθη
καὶ διαρκῶς γυμνάζεται τὸν τοῦρκον νὰ τσακίσῃ,
ὅταν δὲν θάχῃ τίποτα νὰ τοῦ διεκδικήσῃ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥ

‘Ανορθωτικαὶ ἐν ἑσπέρῃ
καὶ ἐν ἑσπέρῃ
τοὺς στόλους τῆς θαλάσσης
διοργανώνονται καὶ αὐτοὶ ἀντιθίσταται πᾶσι
νὰ φεύγουν ἀφ’ τὸν Πειραιᾶ καὶ νᾶρχονται στὸ Βόλο
ἀπόγως ταξιδεύοντες ἀπὸ νᾶ σ’ ἄλλο μῶλο!

Εἰς χρόνους διπλωματικούς καὶ πολεμικοτάτους
π' ὁ τοῦρκος ξετινάζεται,
ἢ στάσις ἐκδιάζεται
ἢ ἄψογος τοῦ κράτους !

Τὰ ὄνειρά μας λύονται, ἀψόγως, κατ' εὐχὴν
κι' ἄνδρες σοφοὶ κατέλαβον μὲ ζῆλον τὴν ἀρχὴν
κι' ἐν μέσῳ τόσῃς θαυμαστῆς καὶ ἀληθοῦς προόδου,
ἐλύσαμεν ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς Ρόδου !

Ὁ πόθος ὁ ἐλληνικὸς,
μοιραίως ὡς Τιτανικὸς
προσέχρουνεν εἰς πάγους !
Ἀλλὰ ἰδοὺ ὁ Ἰταλὸς,
φίλος ἀνέκαθεν καλὸς,
λύων ἡμῖν τὸ ζήτημα τὸ τοῦ Ἀρχιεπελάγου !

Ποτὲ κανεῖς δὲν χάνεται μὲ μιὰ καλὴ φιλία !
Κι' ἂν δὲν ἀφίνουν ν' ἀναφθῇ ἐλληνικὴ πυρίτις,
ἐλπίζεται πῶς τάχιστα θὰ σπεύσῃ κι' ἡ Ἀγγλία
νὰ λύσῃ μὲ τὰ πλοῖα τῆς τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης.

Πολὺ περιποιητικοὶ
οἱ φίλοι μας οἱ λύκοι·
θὰ τρέξουν κι' οἱ Αὐστριακοὶ
γὰρ τὴ Θεσσαλονίκη,
κι' ὁλοῦθεν οἱ Ἕλληνες θὰ βροῦμε προστασία
τώρα π' ἀνορθωθήκαμε κι' εὐρῆκαμε μεσία.

Μὲ ξένους στόλους καὶ στρατοὺς, μὲ ξένα τηλεβόλα
οἱ τύραννοι θὰ νικηθοῦν·
κι' ἔτσι θαρρῶ πῶς θὰ λυθοῦν
τὰ ὄνειρά μας ὅλα !
Καὶ τότε ἀπερίγραπτος θὰ ᾔῃαι ἡ χαρὰ μας
ποῦ τοῦρκος δὲν θὰ βρῖσκεται οὔτε στὰ σύνορά μας !

Ὅλους τοὺς πόθους τοὺς γλυκεῖς
πασέτας διπλωματικῆς
τοὺς ξεφλουδίζει ἄσσοι !
Πάει κι' ἡ Ρόδος στὸ καλὸ κι' ἡ Κάρπαθος κι' ἡ Κάσος
κι' οἱ Ἕλληνες πῶξούσανε στὰ ἱερὰ τῶν ὄρη,
θὰ πᾶνε στὴ Νεάπολι νὰ γένουνε τενόροι !

Ὁ χρυσομάλλης Μάιος ἀνθοστεφῆς μᾶς ψάλλει:
τὰ ἐθνικὰ σας ὄνειρα θὰ σᾶς τὰ λύσουν ἄλλοι,
κι' ὅσο νὰ λάβετε καιρὸ νὰ διοργανωθῇτε,
ἀπ' ὅλα τὰ ζητήματα λυμένοι θὰ βρεθῇτε,
καὶ θ' ἀπομείνῃ μοναχὸ στὸ κράτος ἰδεώδες,
τὸ πῶς νὰ περιαλλάξετε ἀνορθωμάρας μὲ
μ' ἐκλογικὸς συνδυασμοὺς συχνούς κι' ἀλλεπαλλήλους,
μεσίτες ἐξευρίσκοντες πρὸς τοῦτο καταλλήλους !

Τὸ Μάη δέξου πῶρχεται ἐν ἰσχυρᾷ θελήσει,
τὰ ἐθνικὰ ζητήματα ὀριστικῶς νὰ λύσῃ.
καὶ νὰ σοῦ πῇ πῶς σὲ τιμᾷ ἡ ἄψογός σου στάσις,
εἰς ὥρα πῶκατάλαβες πῶς ὅλα θὰν τὰ χάσῃς !

Γ.—

Ἡ φύσις θάλλει κι' ἀναζῇ
κι' ἐρωτικῶς σφριγοῦν μαζὺ
τετράποδα κι' ἀνδρῶποι

ἀλλὰ συγχρόνως, βρὲ Μαρή, σφριγᾷ καὶ ἡ Εὐρώπη
καὶ μέσα τῆς ὁ διάλογος ἐμπῆκε καὶ χορεύει
καὶ στὸ λαιμὸ μας νὰ χωθῇ τὸ νύχι τῆς γυρεύει.

Ὁ Μάης ἦρθε, βρὲ Μαρή,
ὁ μὴν τῶν ἀρωμάτων
δρῆσατε πάλιν ἰσχυροὶ
καρπὸν τῶν ἀδυνάτων

κι' ἐβγάτε συνεχίσατε φιλοδικαίαν δρᾶσιν,
συγχαίροντες τὴν ἄψογον τῶν πνιγομένων στάσιν !

Ἄλλες ῥίμνες ζωηρὲς
σὲ Μαχητικὰς χαρὰς.

Γ.— Κι' ἐγὼ ποῦ τίποτα, Μαρή, δὲν ἐννοῶ νὰ χάσω,
πρωτὶ, πρωτὶ, ἐξύπνησα τὸ Μάη νὰ γιορτάσω,
κι' ἐπῆρα τὸν ἀνήφορο κι' ἀνέβηκα στὴ Λάση
κι' ἐσυνεώρτασα λαμπρὰ μὲ τὸ γυναικολάσι
ποῦ κι' ἂν περνᾷ ἡ νηότη του ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα,
αὐτὸ ποτὲ δὲν ἐννοεῖ νὰ μπῇ σ' ἀπομαχία.

Πάντα φαιδρὸ κι' εὐχάριστο τὸ βλέπεις νὰ γελάῃ.
Κι' ἂν χρόνος ἀφιλότιμος τὰ μοῦτρα τοῦ χαλάει,
μὲ πούρβερρες ζακυνθινῆς
καὶ μ' ἄλλα πῶχ' ἡ μόδα,
τῇ βλέπεις τῇ σφαλαγκουνῆς
δροσάτες σὰν τὰ ῥόδα.

Ἡ μία μὲ γλυκεῖα λαλιὰ
μιλοῦσε πρὸς τοὺς φίλους τῆς,
κι' ἄλλη σὲ μιὰν ἀμυγδαλιά
ἐτίναζε τοῦ φύλλου τῆς,
καὶ μόνος ἀπελάμβανε τὴν ποιήσιν τοῦ βίου,
ἓνας ἀκμαῖος γαῖδαρος σφριγῶν ἐκ τοῦ Μαῖου.

Τὶ ὄψις πανηγυρικὴ
καὶ σὶκ καὶ τουαλέτα !
Ἦταν κι' ὁ Σύνδεσμος ἐκεῖ
μ' ὅλα τὰ κλαρινέτα
καὶ ἀνεμίγνυε μ' αὐτὰ τὸν ἦχον τῆς φωνῆς του,
πᾶς ὁ ἐπίτροπος ἐκεῖ
ποῦ θαυμασίως διοικεῖ
δαπάναις ἀειμνήστου.

Ἐώρασε καὶ ἡ Σχολή
— ποῦ τὴν ἀβάσκαναν πολλοὶ
κι' εἶναι στὰ Δικαστήρια —
κι' ὁ Τσάρος ἐδεχότουνε θερμὰ συγχαρητήρια
γὰρ τὰ ὠραῖα παγωτὰ
μὲ κρέμα καὶ λεμόνι
ποῦ καταγράφονται κι' αὐτὰ
κι' ἡ Λόντρα τὰ πληρώνει.

Κι' οἱ ἀγαθοὶ διδάσκαλοι ποῦ δίνουν τὰ μαθήματα
παρόντες ἦσαν στὴ γιορτῇ
ὡς συναιρούμενοι κι' αὐτοὶ
μὲ τὰ κληροδοτήματα.
Παρὼν κι' ὁ φίλος Γασπαρῆς παρὼν κι' ὁ Λιναρδάτος
καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιτροπὴ
ποῦ ὑπακούει σ' ὅ,τι πῇ
μόνον ὁ Βινιεράτος.

Ἐμπῆκα μέσα στὴ Σχολὴ κι' ἄξεν' ὁ θαυμασμὸς μου
βλέπωντας τόσους προσφιλεῖς
νὰ στέκοντ' ἐπὶ κεφαλῇ
γὰρ τ' ἄπορα τοῦ κόσμου.

Μὴν τὸ θαρρεῖς πῶς εὐκόλον εἶναι, Μαρή, τὸ πρᾶμα
νὰ μπαίνῃς μὲ τὸ νόημα εἰς διαθήκης γραμμά,
κι' ἐν ὥραις τόσων συμφορῶν καὶ παγκοσμίου κρίσεως,
μ' ἀγνὰς τὰς χεῖρας νὰ μετρᾷς ποσὰ διαχειρίσεως.

Καὶ προθυμία περισσὴ καὶ τάξις ἐπεκράτει
κι' ἐπῆγα κι' ἐσυγχάρηκα θερμῶς τὸν Ξενοκράτη
ποῦ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουν κι' αὐτὸν ἐκλέξει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΓΕΡ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ
(ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΩ 1840)

Σάν τὸ νέο φεγγαράκι
ποῦ στὰ σύννεφα πλανᾶται,
καὶ σεῖς μεσ' τὸ λιβαδάκι
κόρες, σάν πουλιά πετάτε !

Ὡ τὸ νέον μέτωπόν σας,
οὐρανὸν γλυνὸν μοιάζει,
στὸ βουνὸ τ' ἀντικρύνει σας,
ἡ αὐγὴ καθὼς χαράζει.

Ἀλλὰ πέτε μου, παρθένοι,
μεσ' τοὺς κάμπους τί ζητεῖτε ;
Εἶν' ἡ γλὼν δροσισμένη
προσοχὴ νὰ μὴ βραχίητε !

Ποιητὰ σ' εὐχαριστοῦμε !
Εἶναι τοῦ Μαΐου πρώτη,
κι' ἀνθὴ ἤλθαμε νὰ βροῦμε
μὲ παρθενικὴ ἀλόγη.

Κύττα, φίλε μας, τί θέα !
Ἐκεῖ ὁδοὸ κοκκινίζει.
Φουντωτὴ ἐδῶ πετέα
μὲ τὴν αὐρα μουρμουρίζει.

Παρεκεῖ κατάστροι κρίνοι
γλὼν πράσινη στολίζουν,
παρεδῶ γλῶρὴ μυρσίνη
δροσερὰ νερὰ ποτίζουν.

Εἴμεθα πλὴν σάν πουλάκια
πῶφυγιν ἀφ' τῆ φωλιά τους
κι' ἀπὸ κλάδους σὲ κλαδάκια
δοκιμάζουν τὰ περὰ τους.

Πέτα, πέτα χωρὶς γνῶσι,
σ' ἄγνωστα μέρη γυροῦμε·
ἂν ὁ ἥλιος μᾶς πλανώσῃ,
δὲν μᾶς λὲς ποῦ νὰ κρυφθοῦμε ;

Ἐκεῖ βλέπετε, παρθένες,
ἓνα δάσος ὁποῦ γύνουν
περιστέρες διψασμένες
γὰ νερὸ κι' ἐκεῖς νὰ πίνουν ;

Καθαρὴ ἐκεῖ ναι βούσις,
ποταμάκια τρέχουν κρούα
καὶ πλεγμένην ἔχ' ἡ φύσις
ὁροφὴν ἀπὸ κλαδία.

Ἐκεῖ, κόρες, σάν κρυφθῆτε
μεσ' τὰ πράσινα δενδρόκια,
τὸν παράδεισο θὰ βρῆτε
καὶ σεῖς θάσθε τ' ἀγγελάκια.

Τότ' ἐκεῖ καλὲς παρθένες,
ἂν ἀφοῦ ξεκουρασθῆτε,
σὲ χορὸ χροοπισμένες
νὰ χορεύετε ποθῆτε,
μὲ τὴν λύραν μου νὰ ψάλλω
ἐρχομαι κι' ἐγὼ κοντὰ σας.
Ἐρωτα θέλω νὰ βάλω
στὴν ἑλληνικὴ καρδιά σας !

Ὡ ! τὸν τύραννον μὴ λέγης;
Παῖσε, φίλε μας, νὰ ζήσης !
Τῆς παρθενικῆς μᾶς στέγης
τὰ θεμέλια μὴ σείσης !

Ἄεν τὸν εἶδαμ' ἀλλ' ἀκοῦμε
πῶς σκληρὰ βαστάζει βέλη.
Φίλε, πῶς θ' ἀντισταθοῦμε
μὲ τ' ἀδύνατά μας μέλη ;

Ὡ ! δι' ἐμὲ, παρθένοι !
Τὸν ζῆτῶ γιὰ τὴν Πατρίδα.
Μὴ τὸ κάλλος μας μαραίνει ;
Μὴ σ' αὐτὸ μένει κηλίδα ;

Μάστε τώρα, κόρες, ἂνθι
καὶ στὸ δάσος σὺν ἐμβήτε,
πῶς ποτὲ δὲν ἐμαρτύρη
τέτοιο κάλλος, θὰ πεισθῆτε !

Ο ΜΑΗΣ

ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΑΝΘΕΩΝ

ΚΑΜΕΛΕΙΑ

Βαλμένη στὴν ἐντέλεια
μὲ τ' ἄσπερο σου φουστάνι,
στολίζεις σὰν καμέλεια
τὸ βραδυτὸ σιργιάνι.
Καμέλεια ποῦ πάντοτε
θὰ στέκεσαι στὴ γάστρα,
γιατὶ μὲ τῆς ιδέες σου
ζητᾷς νὰ πιάσης τ' ἄστρο.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Ματαίως ἀγωνίζεσαι,
μὲ φύλλα μαραμένα
νὰ συγκινήσῃς, νάρκισσε,
μπομπουκίνα νηροβαλμένα.
Μὲ τὰ μαλλιά σου τὰ ψαρά
δὲν τὰ νικάς παλαίον !
Νάρκισσος ἦσο μὰ φορὰ.
Τώρα δὲν εἶσαι πλέον !

ΠΑΝΣΕΣ

Ἐχεις καὶ χάρες περισσές
καὶ νάζι καὶ καμάρωμα,
κι' εἶς ἓνας ἔμορφος πανσές,
ἀλλὰ μὲ δίχως ἄρωμα.

ΦΙΚΟΣ

Ψηλὸ κορμάκι διαλεχτὸ
ποῦ μοιάζεις μὲ τὸ φῖκο,
τὸ στόμα ἔχεις ἀνοιχτὸ
γὰ τῆς προικὸς τὸ σῦκο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Ὡραία μαργαρίτα μου,
ἀπὸ ἀργάντα ξένη,
ὁ ἀριθμὸς τῶν θανμαστῶν
καθημερινῶς ἀξένει
καί... φύγε νὰ γενῆς στολὴ
καὶ σ' ἄλλο περιβόλι
μὲ ὅσα φύλλα σώμειναν,
προτοῦ μαθήσῃς ὅλη.

ΜΙΜΟΖΑ

Ἡ εὐγενὴς παράστασις,
τὸ βάδισμα ἢ πόζα,
αὐτὰ συντείνουν πολὺ
γὰ νὰ σὲ πῶ μιμόζα.
Μιμόζα στέκει νὰ σὲ πῶ
ἔσένα ποῦ μιμεῖσαι
μὲ δίχως λόγον καὶ σκοπὸ,
ἐκείνο ποῦ δὲν εἶσαι.

ΣΚΥΛΑΚΙΑ

Στολισμένα σὰν κουνιάκια
μὲ τῆς μόδας φαντεζί,
καμαρώνω τὰ σκυλάκια
ποῦνε πάντοτε μαζὺ,
καὶ προσεκτικὰ καθ' ὅλα,
περπατοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ
δίχως νὰ φοβῶνται φόλα
κανενὸς, ἐρωτικῆ.

ΓΙΟΥΛΙΟ

Τὶ ἔμορφο καὶ τί καλὸ
τὸ γιούλιο ποῦ μυρίζει !
Κάνει πῶς εἶναι ντροπαλὸ,
ἀλλὰ σοῦ μπαίνει στὸ μυαλὸ
καὶ σὲ ξελαμπαδίζει !

ΡΩΔΟΣ

Δουλοῦδι σικ καὶ δροσερὸ
ποῦ σὲ ποτίζ' ἡ μόδα
ὁδοὸ πῆν ὅχι σου θωρῶ,
μὰ τὸ κεφάλι, ὁδοὸ.

ΜΟΣΚΙΑ

Τὶ γλυκερὰ καὶ τί κομποῦλα
ἡ μωσκία μὲ τὴ δροσερὰ
ποῦ στὸν κῆπο μας ἀνθεῖ !

Σ' ὅλους τὴ δροσιὰ τῆς χύνει
καὶ κανένα δὲν ἀφίνει
ποῦ νὰ παραπονεθῇ.

ΜΕΝΕΞΕΣ

Ἐσένα κάνω μενεξέ
ποῦ πλήρης εὐωδίας,
ἀνθοβολὰς μεσ' τὸ μπαξέ
βεριετὲ καρδιάς.

ΚΡΙΝΟΣ

Κάτασπρος ὁ κρίνος
κι' ἀπὸ ἔλτσα φίνος
μ' ἄρωμα βαρὺ,
μ' ὅσες κι' ἂν τοῦ κἀνῃ
μπλόφες τὸ φουστάνι,
δὲν ὑποχωρεῖ.

ΦΡΕΖΙΕΣ

Ἀνὸ φορέζεις μοσχολοῦν
τὴ νύχτα στὸ σκοτάδι,
ἡ ἄσπρη σὰν τὸ μάρμαρο
κι' ἡ μαύρη σὰν τὸν ἥδη.

ΓΑΡΥΦΑΛΟ

Γαρυφαλάκι φιφτυτοῦ
ἂν πέσῃς σὲ θουθοῦνι,
θὰ πλένεται τὸ ἄμμορο
τρέις μῆνες μὲ σαποῦνι.

ΚΑΜΠΑΝΕΛΕΣ

Ἐμορφες κοπέλες
εἶν' ἡ καμπανέλες,
μ' ἄλ' ἀγγλὲ τὰ βέλα τους
πάντοτε θανμάσια,
καὶ μὲ τὰ καπέλα τους
τὰ καδιανοστάσια.

ΠΑΠΑΝΟΥΡΑ

Κόκκινὴ μου παπανοῦρα
μὲ τὸ σῶμα τὸ κοντὸ,
καλοκαίρι καὶ χειμῶνα
ἐνανήμυσι αἰῶνα
ἐμπροστὰ μου σ' ἀπαντῶ.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ

Ἄγνὸ μου λούλουδο,
μὴ μὲ λησμονεῖ,
πάντα ὁλόδροσο
πάντα σεμνὸ,
ἂν μοῦ σὲ τρῶνε
κακοὶ γειτόνοι,
ἐγὼ τὸ κόρτε σου
τὸ ἐπαινῶ.

RESEDA

Ἄν τὸ ὅλον σου ξιπάξει,
μαθισμένο ῥεζεντὰ,
τὸ πολὺ σου ὁμῶς νάζι
ἀηδία κατατᾷ.

ΣΕΜΠΡΕΒΙΒΑ

Σεμπρεβίβα, πάντ' ἀλέγρα
ποῦ γελᾷς τῇ σοβαρῆς
κι' εἶν' ὁ βίος σου τραγούδι
καὶ ῥωμάντσες καὶ χαρὲς,
τὶ μ' ἀρέσει ποῦ σὲ βλέπω
μ' ὅλους κρούα νὰ μιλῆς
καὶ τοῦ γάτου σου μονάχα
κομπλιμέντα νὰ πουλῆς.

ΜΑΓΙΟΞΥΛΟ

Τὸ Μάη τὸν ἐφτιζάσαμε
στὸ μάτζο μας νὰ πᾶν
Τώρα τὸ ἔξω τὸ ἔξω
τὸ Μάη νὰ παστάῃ !
Σταθῆτε καὶ τὸ βοήθαμε
κι' αὐτὸ μὲ κηλίδα.
Τὸ Βενιζέλο πέρονουμε
ἀπὸ τὴν ἑλμαγία.

Φλάκ - Φλούκ.

ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ

(ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΑΦΙΟΥ)

Τὸ λόγγο ἀργυρόναι
αὐγὴ δροσερῇ,
τραγούδια ἀντηχοῦνε
πουλάκια πετοῦνε
σὲ κάθε κλαδί.

Τ' ἀδῶο τρυγόνι
χτυπᾷ τὰ φτερά
δροσιὰ ἑλντισμένα,
καὶ μεσ' τὰ σπαρμένα
πετᾷ μὲ χαρὰ.

Νὰ.. βγήκαν στὴ βρούσι
δυνὸ, τρεῖς, κυνηγοὶ
στὸν ὅμο τουφέκι
μικρὸ ἄστροπελέκι...
καὶ βῆμα ταχὺ.

Καθέναστους κρούβει
μὴν ἄγρια χαρὰ,
νὰ φέρῃ στὸ σάκκο
σὲ ἄμμορο λάκκο
τρυγόνια πολλὰ.

Γιὰ ιδέες τον, πῶς τρέχει
στὰ πλάγια ἐκεῖ,
τὸ βράχο ἀναβαίνει
κι' ἀχόρταγος πγαίνει
γὰ τὸ ἔρμιο πουλί.

Ὁ ἰδρωτὰς βρέχει
τὸ νιὸ του κορμί,
σὲ θροῦμπες πηδαί
τ' ἀγγάθια ψηφάει
καὶ τῶχει τιμὴ.

Σὲ κάθε περνάρι
σὲ κάθε φτελιά
πηδώντας νὰ φθάσῃ
νὰ μπαίνει στὰ δάση
ν' ἀφίνη βουνά.

Ἀκούονται γύρω
τουφέκια πολλὰ
οἱ σκύλοι γανγίζον
τὰ βόλτα σφυρίζον
κι' ὁ λόγγος χαλᾷ.

Τ' Ἀπρίλη τὰ νιάτα
τριγύρω γελοῦν
τὰ φύλλα φιλιῶνται
οἱ μῦθοι ἀπαντιῶνται
ἡ αὐραὶς πετοῦν.

Αὐγίσια ὀστρεῖα
ἀπὸ τὸ γιὰλὸ
φυσᾷ καὶ μᾶς σπέρνῃ
δροσιὰ, καὶ μᾶς φέρνῃ
κυνήγι καλὸ.

Στὰ ἄγρια περνάρια
στοὺς ἰσκιούς γιὰ ιδέες
πολλοὶ καρτεροῦνε...
καὶ γύρω κυτοῦνε
μὲ γέλια, φωνές...

Χτυπᾷ μεσημέρι...
Σὲ λίγο φαιδροὶ
οἱ σύντροφοι μπαίνουν...
Οἱ σάκκοι βαρένουν...
κι' ἐμπρός στὸ φαῖ.

Τὶ θόρυβος, γέλια
βροντᾷ ἡ αὐλὴ
Ταφίος τὸν Ἀπρίλη
κυνήγι καὶ φίλοι
ζοῇ ζηλευτῇ.

ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀκόμη γράφουν κι' ὁμιλοῦν
γιὰ τὸ συμβᾶν τῆς Ἀναστάσεως
κι' ἀδίκως λόγια προκαλοῦν
ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ βάσεως.

Διὰ τοῦτο, εἰς τὴν ἐλπίδα ὅπως,
ἱκανοποιήθηκε ὁ τόπος
ἐπὶ τῇ πελαγίᾳ, ἡ δὲ τὴν ὅλον
τοῦτο... τὸ ἀνάστα ὁ Κύριος !

Φάλσταφ.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πρόκειται περί τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. δημόχου. Εἶναι τὸ δεύτερον τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ἐδῶ. Τὴν πρώτην ἰδέαν τοῦ πράγματος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς δώσῃ πρὸ δύο ἐτῶν ὁ κ. Βεντούρας.

Τὸ νέον αὐτοκίνητον τοῦ κ. Πίπη εἶναι πολυτελέστερον, τελειότερον καὶ εἰκοσι πῖπων δυνάμεως.

Ὁ κόσμος, ἐπὶ τῇ θέα του, δὲν ἐξαλαφιάσθη ὅσον ἔπρεπε νὰ ἐξαλαφιασθῇ, διότι τὸ αὐτοκίνητον εὐρίσκει τὴν περιέργειαν σχεδὸν ἐξηγτημένην ἐν τοῦ πρώτου. Θὰ ἐξαφανισθοῦν ὅμως, ἀσυγκρίτως περισσότερον τὰ ζῶα.

Προχθὲς, μετὰ τὸν πρῶτον του περίπατον, ἐστάθησαν δύο ἡμίονοι ὁρθοὶ εἰς τὰ δύο πόδια, γέροντες τὸ σέβας εἰς τὴν διερχομένην ὁρμήν.

Ἐπίσης ἐθορυβήθησαν πολὺ καὶ οἱ ἀμαξήλατοι, εἰς τοὺς ὁποίους περὶ ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον αὐτὸ εἶναι πρὸ σκοποῦ μεγάλης ἐταιρίας τοιοῦτων πρὸς πικνοτέραν συγκοινωνίαν τῆς Νήσου.

Ἄλλ' αὐτὸ τοῦς διαβεβαιούμεν νὰ μὴ τὸ φοβῶνται, διότι ἔχομεν πεποιθῆσιν εἰς τὰς διαθέσεις τῶν κεφαλαιούχων μας.

Τρίτον αὐτοκίνητον, δὲν ἐπιζόμεν νὰ παρουσιασθῇ. Ἐκτός ἐὰν μᾶς διαψεύσῃ ἡ ἀντιζηλία τῆς γείτονος ἡμιπρωτευούσης.

Ὁ Μυστικὸς.

ΤΟΠΙΚΑ

Η ΜΕΤΕΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

Ἀτυχῶς, θεωρεῖται γεγονός ἡ μετὰ θέσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δ. Σχολείων κ. Ν. Παπανικολάου. Καὶ τὸ λυπηρότερον εἶναι, ὅτι δὲν μετατίθεται, ἀλλὰ πετιέται εἰς τὴν Κυπαρισσίαν διὰ νὰ τοποθετηθῇ ἐδῶ κάποιος φίλος τοῦ κ. Ἀλεξανδρή.

Εἶναι περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸν κ. Παπανικολάου. Ἡ ἐντιμότης, ἡ ἰκανότης, καὶ ὁ εὐγενέστατος χαρακτήρ τοῦ ὑπαλλήλου, εἶναι γνωστὸς. Καὶ νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κ. κ. βουλευτὰς νὰ μὴ ἀφίσουν νὰ ἀδικηθῇ ἡ Νήσος.

Διεδόθη, ὅτι ὁ βουλευτὴς κ. Τετενές, οὐ μόνον δὲν διεμαρτυρήθη διὰ τὸ ἄδικον, ἀλλ' ὅτι καὶ συναινέει εἰς τὴν μετέθεσιν. Πολὺ θὰ μᾶς ὑπεχρέου ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς, ἂν μᾶς ἐγνώριζε τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης του στάσεως διότι ἴσως νὰ εὐρισκώμεθα ἡμεῖς ἐν ἀδικίᾳ σκέφει.

ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝ ΑΓ. ΘΕΚΛΗ

Ἡ Ἑλένη Παλλάτου Γενατᾶ, συνέζη παρανόμως ἀπὸ τινος χρόνου μετὰ τοῦ συγχωρίου τῆς Κωνσταντίνου Ἀναστασάτου ἢ Ντουρίνου. Ἐπανειλημμένος ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἀναστασίας Παλλάτος, τὴν ἠπειλεῖ, ὅτι ἂν δὲν ἐπανήρῃ χετο ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ θὰ τὴν ἐκκοποιεῖ. Αὕτη ὅμως ἐξακολουθοῦσα τὰς σχέσεις τῆς καὶ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην συναντήσας ταύτην καθ' ὁδὸν τὴν ἐπυροβόλησεν εἰς τὴν καυκακὴν χώραν καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἀγωνίαν ἀπέθανε. Ἡ σύλληψις τοῦ φονέως δὲν κατορθώθη εἰσέτι.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Ὁ ἀνάμικτος ἐν φιланθρωπικῇ δράσει κ. Βέργας εὐρίσκει ἐν μέσον νὰ αὐξήσῃ τὸ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν βοήθημα.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔχει ἀδιάθετον εἰσελθεῖν τὸ ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν ὅς ὁ δέμνητος Καραγιάννης τῇ ἐναποστεύθῃ πρὸς διάθεσιν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. Ἐσκέφθη λοιπὸν ὁ κ. Βέργας, ὅτι ἡ ἐν τῇ προκειμένῃ περυστάσει διάθεσις τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἦτο ἡ φιλανθρωπικωτέρα. Καὶ ἔγραψεν

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 30, 000, 000 ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Ἀπὸ σήμερον μέχρι 30ῆς Μαΐου 1912

Α΄. Δόσις μέχρι τῆς 30 Μαΐου 1912	Δραχ. 10
Β΄. » » » 1 Αὐγούστου 1912	» 6
Γ΄. » » » 1 Ἀπριλίου 1913	» 4

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν δύο πρώτων δόσεων χορηγεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου ὁπότε

ΤΑ ΚΕΡΑΗ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΧΝΟΙ

Ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας δικαιούται ὁ ἀγοραστὴς νὰ καταβάλῃ

ΟΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΘΕΛΕΙ

Ἐἴτε τμηματικῶς, εἴτε ὁλικῶς

Ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος ὑπολοίπου καταλογίζεται τόκος πληρωτέος ἀπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον, ὅπως εὐκολύνεται ὁ ἀγοραστὴς. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν τυχόν κατατεθειμένα ποσὰ ἔναντι τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας ἀποφέρουσι τὸν αὐτὸν τόκον τῆς Τραπεζῆς.

Δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ καταβάλωσι τὴν Α΄ καὶ Β΄ δόσιν, ἦτοι δραχμ. 16 μέχρι τῆς 30 Μαΐου 1912 ὑπολογίζεται ἡ Ὁμολογία αὐτῇ

ΔΡΑΧΜΩΝ 103

καὶ παραδίδεται ἀμέσως ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου Ὁμολογίας.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' ἀλληλογραφίας μετὰ τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν 10.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ, εἰς τὸ Ὑπομνημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Ζίζανιον».

Οἱ μὴ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς συναλλάσσομενοι, καταβάλλουσι λόγῳ μεσιτείας μίαν δραχμ. ἐπὶ πλέον, ἦτοι ἀντὶ δραχμ. 10 ὡς πρώτην δόσιν δρ. 11.

ἀμέσως εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Τετενὲν, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα παρὰ τῇ βασιλεῖ, ἐπιστρέφοντι ἐκ Κερκύρας.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ

Τὸ ἐν Λονδίῳ κεντρικὸν κατὰστημα τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, προσέφερεν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν δρ. 747,50.

Ἐπίσης ἡ ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία δρ. 900.

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΑ

Μᾶς περιγράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅστις δικαίως κατέλαβε τοὺς Κεφαλλήνας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Πέτρου Γεράκη ὡς Κοινωτικὸς Συμβούλου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Ἀλεξανδρείας, σχετίζεται πάντοτε μετὰ τὴν ὕψιστον τοῦ Κράτους συμφέροντα καὶ οἱ διοικούντες αὐτὴν σύμβουλοι, οὐχὶ ἀβασανίστως ἐκλέγονται. Ἡ τιμὴ, ἡ δημοθυμία ἀποδοθεῖσα εἰς τὸν ἐρίτιμον συμπολίτην κ. Γεράκην, ἐξ εὐλικρινοῦς καὶ ἀπολύτου ἐκτιμήσεως ὅτι τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ στοιχείου, εἶναι μεγάλη, ἐφ' ᾧ καὶ θερμῶς τὸν συγχαίρομεν, ἀγαδεύοντες ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἐαυτὸν καὶ τὴν εὐανδρὸν γεννέτειρα.

ΑΣΥΓΓΝΩΣΤΟΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Λυπούμεθα βλέποντες, ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχή, ὅτι πρέπει νὰ γίνεταί κάποιος ἐπίσημος ἐορτασμός τῆς 21 Μαΐου ἐπετείου τῆς ἑνώσεως.

Θάκαταντήσῃ νὰ ἦναι ἀγνωστος εἰς τὴν νέαν γενεάν τῆς Κεφαλληνίας ἡ ὀρειωτέρα σελὶς τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου

ΑΔΕΙΛΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γερ. Βαγγελάτος, Ἀννα Δευτεραίου (Σάμη)- Ἀνδρ. Μωραΐτης. Πηνελόπη Διδάλου (Σπαρτιά)- Ἀλέξ. Γατπαρινάτος, Μαρία Λορεντζάτου (Δαυμάτα)- Παν. Χαλιτζᾶς, Ἀναστασία Κοντογούρη (Μασσοβούνια)- Ἰωσήφ Ἀρσένης, Ριγγίνα Καναλιῶ (Περατᾶτα)- Παντλ. Καραντίνος, Φεβρονία Γενναῖα (Ἀγ. Θέκλη)- Στεφ. Λαμπύρης (Κέρκυρα)- Ἀλεξάνδρα Παρόντη (Φαρακλάτα)- Γεράς. Μαρινάκης, Μαρία Γαρυπῆ (Φαρακλάτα)- Παναγ. Μιχάτος, Κωνσταντῖνα Καναλιῶ (Ἀργολίον)- Γεώργ. Ἀρτίνος, Ἑλένη Δανάλη (Ἀργολίον)- Γεώργ. Κούρκουλης (Κέρκυρα) Ριγγίνα Σαυλῆτου (Καρδακᾶτα)- Εὐδοκία, Μελισσαρίτος, Ἀγγελικὴ Τσιμάρα (Πηλός)- Γεράς. Χαμοστακίδης, Ἀννα Λαοκαράτου (Ἀγ. Θέκλη)- Ἰωσήφ Ἀδαμῆς (Φαναρίου)- Αὐαλία Σολυφῆ (Πεσάδια)- Στεφ. Δικταρόπουλος (Ἀργολίον)- Αἰκατερίνη Μαρκάτου (Δαυμάτα)- Γεράς. Κόκκινος, Δαμαντῖνα Σπαθῆ (Πυργί)- Διον. Σπυρίδης (Τριανταφᾶτα)- Ἀνταρκτία Ἀρδαβάνη (Λουρδάτα).

ριάκου Ν. ἱερέως Λυκούδη.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἡ ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος μήτηρ τοῦ Κωνσταντίνου Μαρκέτου ὑποδηματοποιού, Πηνελόπη.

— Εἰς Κοντογουράτα Θηναίας, ἀπεβίωσεν ὁ ἀγαπητὸς τοῖς συγχωρίοις του Γεράσιμος Δανηλάτος ἔμπορος.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἀγαθὸς οἰκογενεάρχης Γεώργιος Βάλαμος πρακτικὸς ἀρχιτέκτων.

— Ἀπαντᾷ τοὺς συγγενεῖς τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

— Ἐκ παραδρομῆς ἐγράφη ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ὅτι ὁ Παῦλος Κορνέλος ἀπεβίωσεν εἰς Κεραμειᾶς, ἀντὶ Μηνιαῖς.

— Ἡ κατὰ τὴν 1ην Μαΐου ἐορτὴ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου, διεξήχθη ἐν μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ καὶ ζοηρότητι.

— Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καθυπεχρέωσαν μετὰ τὰς περιτομήσεις τῶν τοῦς ἐπισκεπτάς.

— Καὶ ἐν Ληξουρίῳ ἐορτάσθη ἐξαιρετικῶς ἡ Πρωτομαγιά.

— Πολλοὶ οἰκογένειαι ἐξέδραμον μετὰ τὴν «Ἀστρατὴν» εἰς Βαρδιάνους, συμμεθεάσης καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς εἰς τὴν ἐκδρομὴν.

— Ἐπιστρέφοντες ἐκείθεν, ἦλθον ἔως ἐδῶ καὶ μᾶς ἐχαιρέτισαν μετὰ τὰ ὥραια ἐμβατήρια τῆς μουσικῆς τῶν.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ὁ ἀγαθὸς οἰκογενεάρχης Παναγῆς Διβάρης πατὴρ τοῦ δικηγόρου κ. Σ. Διβάρη καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν οὓς θερμῶς συλλυπούμεθα.

— Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως διεξαχθεῖσα ἐορτὴ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου Λειβαθοῦς εἰς τὰ Τραφῶνια, ἦτο κατὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐφέτος.

— Κόσμος ἀπειροσ συνέρρευσε ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Λειβαθοῦς.

— Τὴν ἐορτὴν ἐστόλισαν πολὺ μετὰ τὴν παρυσίαν τῶν, ἡ ἔμορφος Λειβαθινὴς κοπέλες.

— Προσεκλήθη καὶ ὁμιλος τραγουδιστῶν ἐκ Ληξουρίου, ὅστις κατενθουσίασε τὸ ἀκροατήριον μετὰ τὰ ὥραια τραγούδια του.

— Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ φίλου μας κ. Μπελίσση ἦτο ἀπερίγραπτος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς.

— Συγχαίρομεν θερμῶς τὸν πρόεδρον κ. Ι. Μεταξᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς διοργανωτὰς τῆς.

— Τὰ θαλάσσια λουτρά ἐν τῇ πλατείᾳ Ἐνὸς σπῶς, ἐπεσκηνώθησαν ἐφέτος τελείως, καὶ ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου, μετὰ τὰς συνήθεις τιμὰς.

— Ἡ μετὰ τὰς δι' ἀμαξῶν γίνεταί δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μετὰ τοῦ διευθυνόντος κ. Ἐπαμ. Πανά, πολὺ συμφερτικὴ.

— Τὸ Δημοτικὸν θέατρον, πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἑλληνικὸν θιάσον τοῦ θιασάρχου κ. Βεντούρα, διὰ σειρὰν παραστάσεων.

— Ὁ θιάσος ἀναμένεται τάχιστα.

— Εἰς τὸν Πειραιᾶ (Λεωφόρος Μακρᾶς Στοᾶς 30) ἠνοίξε ξενοδοχεῖον ὑπὸν καινουργὸς καθ' ὅλα ὁ συμπολίτης μας Χαράλαμπος Χοιδᾶς, τὸ ὁποῖον συνιστᾷται εἰς τοὺς μεταβαίνοντας ἐκεῖ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αισθανόμεθα τὸ καθήκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπειροὺς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς ἐν Ἀργολίᾳ καὶ Θηναῖα φίλους καὶ συμπολίτας μας, ἐπὶ τῇ ζωηρᾷ ἐκδηλώσει τῶν συμπαθειῶν τῶν διὰ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μητρὸς μας.

Οἱ ἀδελφοὶ Γεράσιμος καὶ Κυριάκος Ν. Ἱερ. Λυκούδη.

ΤΟ 606

Κατὰ τὰς τελευταίας παρατηρήσεις τῶν διαπρεπεστέρων εὐρωπαίων ἰατρῶν καὶ καθηγητῶν, αἱ ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις τοῦ Σαλβαρσάν 606 διὰ τῆς μεθόδου Ἐρλιχ-Χάτα γινόμεναι μεθοδικῶς, ἀπεδείχθησαν τὸ τελειοτικῶς ἀποτελεσματικὸν φάρμακον κατὰ τῆς γνωστῆς ἐπαράτου νόσου. Εἰσὶν ἐντελῶς ἀνώδυνοι καὶ ὁ ἀσθενὴς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνέσιν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του.

Τὰς ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις 606 σπονδῶς ἐπὶ μακρὸν ὁ ἰατρός Ε. Παξυνόπουλος καὶ ἡ Παιδιατρικὴ καὶ ἡ Διαφόρων ὁργανῶν ἐπιτροπὴ ἐπὶ τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κλινικὴν του. Ὅμοιος ἐπετελεῖται κατὰ τὴν ἐνδοφλεβίαν ἐνέσιν ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχῶς ἐπὶ πολλοὺς διάφορους μολυσματικὰ καὶ ἄλλα ἔργαστήρια.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ